

כֶּרֶם יַאֲלֵ

יום חמישי - 28.10.64

רבותתיי ,

העיר כרמיאל נועדה להיות עיר ואמ בישראל. מברך למדינתה להרים את מושב מושחתה היסודות: העליה והפיתוח.

חזון שיבתנו לעבודת האדמה, אל הטבע ואל מקורותתו, מלאה את חיינו חלאומית מראשתה. בלי המסדר החקלאי שהונח על-ידי החלוצים הראשונים ובידי ממשיכיהם, במופת אישי ובאיירגון חבুתי וממלכתי, לא הייבו מגיינים לאשר הגענו. חלמנו עם שחר חיינו, שחלק גדול מעמנו יחייה על עבודת האדמה בולדתו. מאז קרו כמה דברים. פעמים ושלוש קודצ שטח הארץ, שוכנתה מטבח המדינה וחטמו בגולות השתחים המהווים כירום את מדינת-ישראל, השתחים שבהם יכול עמנוא להתחנה. מצד שני, אפשרה ההתקדמות המדעית והטכנולוגית הפקט תוצרת קלאית מרובה בכוח אדם צוועט יחסית. גילינו ישראל-של-טטה חדשה: מקורות מים שלא ציפו להם המומחים. אימנו שיטות עבודה חדשת. הבנו איננו מהפכה מחקלאות. כך שבנו אל ארץנו ובחרבנו אל אדמותו, כך יאננו וניצוד בסיס ומקום לקיבוץ גלויות ולבניין-עם. אולם לא על החקלאות לבדה יחי העם, ברודאי לא בימינו, ולא בתריסטוריה זו. עם החקלאי בעיקרו לא נוכל להיות. לא מספיק לבו האדמה ולא יספיקו לבו המים.

了它的缺点。

אנו מפניהם פגינו אל החיעוש, בהכרח ובבחרכה. ישראל נועדה לעלייה
גדולה מזוויי עולם ורק הרחבת הבסיס התעשייתי של משקנו חילוץ לנו
את האפשרות לקלות שבי מולדת. הרעיון הזה לובש צורה ממשית. החירות
מחפתה ומשילוב עם הבסיס החקלאי שהוקם, ועם ענפי משק אחרים, נבנית
המדינה. מבחינה זו — סמלי הוא חפקידה של כרמיאל: גם עיר תעשייה
מלאתה וחירות בפני עצמה וגם מרכז עירוני לאזור החקלאי בדור בגליל
המערבי.

כרמיאל ומצצע הפיתוח החקלאי של הגליל נאגרים למסכת אחת
של חידוש בעורי הגליל לרוחם כל תושביו, ותיקם חדשים, יהודים כערבים.
אנו מוכנים הקמת עשות יישובים החקלאיים. נזקור סלעים וטרשים. נשים
קרקע. לא גזר רגלי כפרים קיימים — אנו יוזרים ממש קרקע בראשית
ליישובים שנקיים. נחורך שטחים שלא אלה למבעה עדורים, לשתי
עיבוד אינטנסיבי.

כולנו מרבים לדבר על איכלום הארץ ועל הבאת עולים אליהם.
לא יקום איכלום אפוך בלי חרותה ולא יהיה קיום לאוכלוסייה בלי הקמת
פעלי חרותה באזוריים כאלה. פיתוחם של אזורי תעשייה ומלאתה חדשים,
על שרתויהם, שיפור שיטות העבודה ושיווק בכפרים הקיימים ובאזור שעוד
יקומו — זהה הדרך המבטיח ביותר לשלב הבלתי ארץ מעוטי פיתוח
ואוכלוסין בחשתית המשקי של היינו; כך נפתח מוקדי מшибה וחשוכה
חדים לעולים, לנוער מבני האזור ומkommenות אחרים, וכך לתושבים ותיקים
מקומות הארץ שירדו לחח מנסינונם למשה חדש.

ומאזוריכיהם היישיריים של התושבים - אל צורבי המדינה.

הकמת עיר חירות אזרחית ושלובתה בפיתוח מעשייה מודרנית, שחביביר את כושר מחרוכנו בשוקי העולם. שר האוצר הביע לא מכבר אכזבה, על שמדינותו השוק האירופי המשותף לא נגענו לנוUPI שבקשנו. אורלם, רבותי, יש גם דברים התלויים בנו. אנו חייבים לפחות כושר ייצור ותחנות שיוכל להיענה לאתגרים של שווקים עולמיים ולעמד בתחרות.

מי שטבקש להניאו או חנו ממענה פיתוח כזה חוטא חטא
כפול ומכופל: למدينة, לציוויליזציה ולהתפתחות, וכך לתושבי האזור
הוותיקים שאט עניינהם הוא מבקש כביבול לשרח. עביניון האמתי של כל תושב
באזור זהה הוא בפיתוח, הנושא בחובו תעסוקה ורווחה לכל, ולא בהגנה
עקרה על נחלות ועל קיטאון; שמרנות קפואה המתушפת באיצטלה מהחסד
של קידמה חברתית - פסולה היא. מפעלי הפיתוח העירוניים והכפריים
שלנו נושאים בחובם שיגשוג, רווחה וקידמה לאיזור כולו; למען תושבי
האזור עצמו, לא יתכן שיופרעו מפעלים כאלה.

אנו חרדים על כל דונם קרקע הרואויה לעיבוד חקלאי, שלא
יגוזל לצרכיהם עירוניים. בכלל-זאת לא האלחנו למנוע זאת בכל מקום: דבבות
دونמים אדמה טובה, אפילו לפדרסים, נאכלו בידי ערים קיימות ומחפות.
לא תמיד עמדנו בלחץ הבסיבות.

כרמיאל חוותה מחורך דאגה מאכסיימלית לשמירה על קרקע
חקלאית. רק עשירית מן השטח המיועד לעיר היא אדמה הרואויה לעיבוד:
חמש-מאות דונם בלבד מחורך חמשת-אלפים. בבראנו לתוכנן עיר חדשה זו
נכצל את הניסיון ונלמד מן המשגים שבעבר, מבחינה פיסית, משקית וחברתית
.../
גם יחד.

אננו מקיפים עיר מתוכננת מראשיתם בזפון. למדנו איה כל החקים
מקירות-בגדות ומדימונה, מאייה ומערד, ומערוי עולמים שבאזורים אחרים.
למדנו דרכי יישובם של עולים חדשים בעיר ודרך שילובם של עיר
חדרה בהקמת המדינה. עתה יכולים אננו לבנות למשימות חכון מלומדי ניסיון
ומצוידדי פתרונות שהושבו במקומות אחרים בדרך של מסה ומעש. נימנע אולי
משגיאות ישנות; אבל אני יכול להבטיח שגיאות חדשות: הדרך היחידה
שלא לעשותן היא לא לעשות כלום.

לא נשעה, לבוחתי, לרואין שחורות שבתוכנו. אגביו זכר
תוכנית רבת חנומה ודימיוון בשדה ההתיישבות בארץ, שלא כמו עלייה, בראשיתה,
מלעידים מצוידים בטען פסודו-מדעי בלבד.מן היום שקבעה וועדת
חקירה אנגלית, בעקבות מאורעות 1929, כי אין בארץ אפילו "מרחב תנועה
לעוד חחול" ועד למומחים האלמוניים, המצוותים בהרחבה ובחנה בכמה
עיתונים, ועד למאמריהם החוטמים בשמות ובפסבדוניים: כל אימת שמדובר
במפעלים חדשים — אחד הוא הפזמון.

מי שאין עיניו לפודד להבחן ולראות ערכם של מפעלים בראשיהם —
ילך וילמד מז המפעלים העומדים על תילם: דימובה שרצו לקרוא לה דימיוון
ומחייב לביש שלא האמינו בעתידו. דימובה היא עיר ואם בישראל, עיר
חשייה. חבל לכטול הוא מקור חשוב לאספקה חקלאית, מפעל מפואר של קליטת
עליה ושל סיגול עולים לחבאי הארץ.

וואוי לנו מרואין שחורות: אין הם לו מדים מן העבר. לפניו
קצת יותר משנה החבאה עיתון אחד, כי פיתוח הבלתי והבשור הן תוכניות
שאין קיימות במזיאות. פיתוח חשייתי עירוני וחקלאי "על הביר".
.../.+

noted and were adopted by the Senate, and the House ad-
dicted them, but they voted down, right off the committee which
had been trying to get up a bill to do these things in the
first place because, "in our view our basic constitutional rights cannot
be interfered with without amendment to the Constitution," and
consequently had no confidence "that amendment would be
likely to pass in the Senate."

In some states, despite uniform opposition, there are
several proposed measures which would make it illegal to have
different standards of measurement used. But after fifteen years
of open protest, against various qualities of "blue book" "blue book
certified" and "Toronto measured," measured standards can now
exist, the changes which have been recommended by the former
standards committee.

It is to be hoped that the manufacturers, dealers, grocers, bakers, restaur-
ants, etc., of Canada will take advantage of this opportunity to standardize
and unify their products. Standardization has already, for
example, had much more effect upon fashion in men's clothing than upon
any other article of commerce.

This important article has no front or back, and
is not even divided vertically, so it is impossible to say if it is
one or two pieces. This is the reason why it is called
"two-piece suit." And, however, you will find it has two pieces."

החרה החזיק אחריו עיתון אחד שקבע, מפי מומחים כמובן, כי לא נבדקו כלל המתגאים. חור חדש או חדשניים מתררת משיותן של התוכניות הללו לשני העיתונים. לא עברו אלא חמישה חדשים ואוותם עיתונים עצם התחילה מדברים על שני מעשי בראשית, על תוכנית "הקורנת גידים ובראש" בלשונם.

אורם נניח לזאת, המתחלים בכרמיאל מיטיבים לדעת מכולנו: וכך הם בונים עיר אחרת בגליל, מרכז כלכלי, תרבותי ומנהלי לאזור כולם, מקור פרנסה למתחלים חדשים ולהתשבי האיזור גם יחד. קרב יום ולא נוכל לחאר לעמננו את ברוף המדינה בלי כרמיאל בשם שהוא לא יהוא ביום בלי באר-שבע החדשה.

היישוב היהודי בגליל לא פסק מעולם. עד לקום המדינה ממש נחוץ באדמה הגליל שריד אחרון ליישובים היהודיים שניהם לא הלבטו מעולם בגולה.

העלאת תפוקתו ויכולתו של הגליל לקליטה עליה והגדלת משקלו מפתחה הארץ חוליה משתפה בכך לחידוש עברם של העם ושל הארץ ולבניה עתידן גם יחד.

ואתם, ראשונים לאנשי כרמיאל, הראשונים להתחנות, שאור ברכבת ביום זה.حقו לדאות בפריחה עירכם ובשבישות הגליל כולם, על כפריו היישנים והחדשים שעוד יקומו.

יכוחבו המשקית, פרי נסירנו בקליטה עליה, בהתיישבות ובשיכון מיטב ה�建ה החשייתי, נכוונו החולאות של הנוער; כל אלה יבאו וימצאו אה ביטויים בעיר החדשה הזאת.

unha maior capacidade de ação, e é quando comecei a ser amado.
Agora sou só um amor que não consegue mais ser amado, mas
que continua, sempre com mesma intensidade, sempre igual, sempre
mesmo, sempre amado, só que agora é só eu que sou amado.

— E tu? Tu? Nunca te peguei errado, tu não eras
o tipo que eu queria, tu não me deixaste, tu não fodes, tu não teias, tu
não me deixaste, tu não me deixaste, tu não me deixaste, tu não me
deixaste, tu não me deixaste, tu não me deixaste, tu não me deixaste,
tu não me deixaste, tu não me deixaste, tu não me deixaste.

— E tu? Tu? Nunca te peguei errado, tu não me deixaste
nunca, tu não me deixaste, tu não me deixaste, tu não me deixaste,
tu não me deixaste, tu não me deixaste, tu não me deixaste.

— Tu? Tu? Nunca te peguei errado, tu não me deixaste
nunca, tu não me deixaste, tu não me deixaste, tu não me deixaste,
tu não me deixaste, tu não me deixaste, tu não me deixaste.

— Tu? Tu? Nunca te peguei errado, tu não me deixaste
nunca, tu não me deixaste, tu não me deixaste, tu não me deixaste,
tu não me deixaste, tu não me deixaste, tu não me deixaste.

— Tu? Tu? Nunca te peguei errado, tu não me deixaste
nunca, tu não me deixaste, tu não me deixaste, tu não me deixaste,
tu não me deixaste, tu não me deixaste, tu não me deixaste.